

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VI. évfolyam, 44. szám

2017. április 10.

Áve!

Vadgalamb-generációk jönnek, vadgalamb-generációk mennek, de a vadgalambok, a turbékolás és az április örök. Bár jó néhány generáció született már a boldog emlékezetű Áprilisi Vadgalambászok Egyesületének (ÁVE) megalakulása, sőt, felbomlása óta, két turbékolás között ma is vidáman emlékeznek madaraink az egykor történetekre. Hála azoknak, akik a csórról-csörre terjedő vadgalambmeséket továbbadják, hogy a fiatalok is okuljanak belőle, mert bizony messze még az az idő, amikor csak agyaggalambokra kell majd lődözniük a vadgalambászoknak.

A csőrmesék szerint valamikor nagyon rég, a vadgalamb emlékezet búzaszemekkel teli homályos múltjában történt, hogy a két Vad, Gerle és Sólyom nagy dérral-összeszővetkeztek, és igazán váratlanul összeborulván létrehozták az ÁVE-t. Mihamar nagy hírre vergődött a történet városszerte, hiszen köztudott volt, a két nagy vadgalambász szervezet eladdig külön-külön képzelte a vadgalambok elleni küzdelmet. Sokak szerint Sólyom legeslegfőbb tanácsadója állt a háttérben, aki már igen rég ott állt. De hát jó munkához idő kell, a rosszhoz, meg mint tudjuk, még több. Talán azért áll ott még mindig, és eszébe sincs leülni kicsinyt, pedig már Sólyom emléke is homályosul.

Szóval úgy kezdődött, hogy a sok ácsorgás miatt elfáradt a legeslegfőbb, és elkottyantotta magát a főnöke előtt, miszerint az már évek óta fordítva üli meg a szervezet lovát. Ismerős a felállás, meg annak hiánya is, a lényeg, hogy miután Sólymot rávezette, miben sántikált az utóbbi években, az nyomban lehúzta lábáról. Ruháját megszagatta, fejére hamut szórt, és legott a Turbék utcába hajtattott frissen gyalult velocipédján. A Vadgalambászok Szervezetének (VSZ) székházában rég láttak már ilyen csudát, hívták is nyomban Gerlét, a főgalambászt. Ő, kissé furcsán nézett a társ-főgalambászra, de helyel és friss patakvízzel kínálta dúcában, majd bízatta, tárulkozzon ki bátran.

És lássatok csudát, az őszintén elturbékolta, hogyan jött a megvilágosodás, meg hogy most már másképp lesz, meg ízé. A lényeg, hogy Sólyom, a Vadgalambászok Demokratikusan Szárnyaló Szervezetének (VDSZSZ) főgalambásza felismerte, amit eddig is tudott, hogy csak együtt, mert csak úgy az igazi a vadgalambvadászat. És addig-addig turbékolta a két vad, míg a vadgalamb időszámítás szerint 9872 április elsején turbékolásuk gyümölcsként megszületett az ÁVE. Vagy legalábbis akkoriban.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Röpültek tovább a vadgalambok, na és a vadgalambidő, tettek-vettek az új egységben, még a többnyire külön vadászgató Motoros Vadgalambászok Szervezete (MOSZ) is csatlakozott. Pár gombnyomással átnevezték az ÁVÉ-t – talán ez volt a végzetes hiba – Vadgalambászok Szövetségévé (VASZ), és boldogan turbékoltak fenn is, meg lenn is. Mert némi ódzkodás után alant is kezdtek belejönni a közös turbékolásba, ám a közös fészektől továbbra is irtóztak. Még látogatóba is csak megfontoltan, kellő kísérettel röpültek be a másik dúcába, nehogy valaki azt higgye, amit nem kéne

senkinek sem hinnie.

Majd fordult a vadgalamb történelem kereke, és előbb Gerle, annak rendje, módja szerint, majd Sólyom, kissé nagy durranással távozott a fészkeből. Vannak még utóvédharcok, különösen Sólyom háza tájékán, de egyszer minden elmúlik, talán még az az idő is eljő, amikor csendesen leül. Kivéve természetesen a legeslegfőbb tanácsadót, aki továbbra is a helyén áll, mert bár a főgalambász új, a repülés iránya változatlan. És nagyjából a régi szárnycsapásokat próbálják ötvözni azzal a felismeréssel, hogy bizony csak együtt, és együttműködve érdemes és lehet. Már ha ők is szeretnék, hogy az etetőben is bőséges legyen az ellátás.

Ami biztos, hogy semmi sem örök, csak az április, a turbékolás, no meg az ÁVE – vagyis üdv néktek! Bolondoztatok, turbékoljatok, hiszen mindjárt május!

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

ŐSZINTE RÉSZVÉTÜK

Egy férfi sír az utcán, és egy másik megkérdezi, miért? Mire a síró:

– Találtam egy pénztárcát, benne 35000 ft-tal, úgy vélem ez egy szegény kisnyugdíjasé lehet. Attól félek, hogy éhen fog halni, kikapcsolják a fűtését, a villanyát.....Rettenetes!

Erre a másik fickó is bőgni kezd. Odaér hozzájuk a rendőr és érdeklődik. Neki is elmondják a történetet, mire a rendőr is hullajtja a könnyeit. Arra téved egy szegény kisnyugdíjas, és remegő hangon kérdi:

– Miért sírnak emberek?

A rendőr felnéz, eltorzult arccal kirántja a gumibotját, és üvöltve rátámad:

– Miattad te szemét!

FOGYÓKÚRA

Az orvos, miután megvizsgálta az enyhén túlsúlyos paciensét, így szól:

– Mrs. Jones! Ezekből a tablettákból vegyen be minden nap éhgyomorra kettőt. Feltéve, ha adódik ilyen lehetőség...

Balogh Attila